

منبع : حزب کمونیست آلمان

برگردان : داؤد اسعد

فلسطین - ششمین کنفرانس حزبی الفتح

۱۵/۰۸/۲۰۰۹: بعد از گذشت بیست سال در آغاز ماه اگست (۰۴/۰۸ الی ۱۲/۰۸) باز هم کنفرانس حزبی جنبش آزادیبخش ملی فلسطین (الفتح) در بیت المقدس فلسطین تدویر یافت. آخرین یعنی پنجمین کنفرانس حزبی در سال ۱۹۸۹ در تونس برگزار شده بود. مدت زمان مدیدی بود که در طی آن تبادل نظر های دموکراتیک، تشکل خواسته ها و تصامیم در مورد هیأت رهبری بطور گسترده به تحقق نه پیوست. بناً قابل تعجب نیست که کنفرانس مبین تضاد های عمیق و در برگیرنده مشی و امور سازمانی الفتح بود. ولی در هر حال یک حادثه با اهمیت، چرا که الفتح در منطقه غربی اردن در پهلوی حماس، حزب سیاسی نیرومند فلسطینی ها است و به همین علت در خارج از نوار غزه تبارز دهنده اداره خود مختار فلسطینی ها میباشد.

حتی انتخاب و اعزام نماینده گان کنفرانس مملو از معضلات کادری بود. این معضلات میان گارد سالمندان یعنی سیاستمدارانی که در سال های ۱۹۶۰ الفتح و سازمان آزادیبخش فلسطین را ایجاد و تکامل بخشیده بودند و جوانان الفتح که انتفاضه (قیام.م.) های اول و دوم را همراهی نموده و تحقق بخشیده بودند و در واقعیت ۲۰ الی ۳۰ سال جوانتر از سالمندانی اند و در مناطق اشغالی فلسطین زنده گی میکنند. جوانان الفتح در زمینه اشتراک و آرایش سیاسی آن احساس نقش کمتری دارند و از رشوه و اقارب پرستی ها و همچنان عدم مؤفقیات مشی توأمیت از جانب الفتح و رهبری اداره خود مختار فلسطینی ها در برابر اسرائیل شاکی هستند. گارد سالمندان نیز اختلاف نظر هایی دارند - میان آنانیکه در تبعید خارج و آنانیکه در داخل فلسطین

زنده گی میکنند. به آن سیاستمدارانی که در خارج از کشور بسر میبرند، این مطلب نسبت داده میشود که آنان از جانب رهبران آن‌ده از کشور هاییکه به آنان پناه داده اند (تونس، سوریه، لبنان، مصر) به حیث وسیله بکار بسته میشوند. بناً با گذشت هر روز اشخاص مربوط به این حلقه دوباره به مناطق تحت اشغال به فلسطین بر میگردند.

گارد سالمندان علاقمند بودند تا کنفرانس حزبی را با تقریباً ۶۵۰ نماینده، تدویر نمایند. ولی فشار جوانان الفتح آنقدر ها بزرگ بود که تعداد کثیری از نماینده گان خویش را مورد تأیید قرار داده و در انتها ۲۲۶۵ نماینده را معرفی داشتند که از جانب کنفرانس دعوت شدند. این یک رقم چشمگیری بود که میتوان گفت، ضامن نفوذ بیشتر آنان در تصامیم کنفرانس و احراز موقف های بیشتری در کمیته مرکزی (۲۲ چوکی) و در شورای انقلاب (۱۲۰ چوکی) باشد. زیرا ۲۰ سال بدون انتخابات درین ارگان ها به معنی آنستکه تعدادی از نابسامانی های کادری و کهولت- حد اوسط سن در کمیته مرکزی اسبق ۷۰ سال بود- حتمی است. یکی از همه پرسی های انجام شده از جانب آژانس خبری (معاً) در میان نماینده گان میرساند که فعلاً ۶۷ در صد نماینده گان از مناطق تحت اشغال اند. گذشته ازین اندکی قبل از انعقاد کنفرانس شایع شد که رهبر الفتح محمود عباس همراه با تعدادی از همد ستانش از گارد سالمندان اضافه از نصف نماینده گان را خود انتخاب و معرفی داشته اند.

مطابق به مطلب فوق تصامیم کادری نیز در اختلاط با این تضاد ها بود. محمود عباس خود در یک رأی گیری مستقیم و غیر سری (باز) با اکثریت نزدیک به اتفاق آرا (صرف ۶۵ رأی مخالف) به حیث رییس الفتح تأیید گردید. این واقعیت تا حدودی سوال برانگیز بود، زیرا بعد از افتتاح و ارایه گزارش اساسی از جانب عباس در روز دوم، برخورد هایی شبیه برخورد های انزجاری و تعرضی از جانب عده یی از نماینده گان تبارز یافت، زیرا درینجا واضح گردید که کمیته مرکزی و رییس حزب گزارش مالی را در فاصله میان کنفرانس کنونی و کنفرانس تونس تهیه ندیده و ارایه

نتوانستند. این انتقادی بود که در رابطه با رشوه و خویش پرستی ها مطابقت کامل داشت. سر انجام محمود عباس اعلام داشت که بررسی سیاسی همه جانبه دو ساعت باید برای ۲۰ سال گذشته کافی باشد. بخاطر ارایه گزارش مالی یک کمیسیون مؤظف گردید تا بعد از کنفرانس در زمینه کار نماید- ولی بدون نام بردن از کدام زمان و یا تاریخ مشخص. آنچه که تعداد زیادی از نماینده گان بنام " تدفین " سیاسی نام میگذارند. همه چیز روشن بود ولی باز هم اضافه از ۹۵ در صد نماینده گان انتخاب مجدد عباس را مهر تأیید گذاشتند.

در کمیته مرکزی فقط سه عضو دو باره و ۱۵ عضو جدیداً انتخاب شدند. ۴ عضو بعداً از جانب رییس حزب به آن افزود و معرفی میگردد. ۱۳ عضو کمیته مرکزی مربوط به نماینده گان گارد جوان است. ارزش جدی به این امر باید قایل شد که هیچ یک از اعضای کمیته مرکزی الفتح اندکی بالا تر از ۵۰ در صد آرای نماینده گان را بدست نیاوردند، آنچه در مورد تأیید عباس به حیث رییس وزنه بیشتری حاصل کرد. توجه بخصوص را در سطح بین المللی و اسرائیل انتخاب مروان برغوتی که در زندان اسرائیل بسر میبرد و به ۵ بار حبس ابد محکوم است، بخود معطوف داشت. موصوف از جانب اکثریت به حیث جانشین محمود عباس در آینده تلقی میگردد. محمد غنیم مربوط به آنانی است که از تبعید برگشته است. بنا بر میانجیگری محمود عباس با اسرائیل، موصوف اکنون در رام الله زنده گی میکند. همچنان انتخاب هووری داویس یک اسرائیلی، دارنده پاسپورت فلسطینی در شورای انقلاب نیز درخور توجه است. موصوف موضع قاطع ضد صهیونیستی دارد و از حل معضله در ایجاد یک کشور (فلسطینی ها و اسرائیلی ها) دفاع میکند.

با وجود جوان سازی قسمتی از کمیته مرکزی، اعضای آن بخصوص در اسرائیل و حلقات بیرونی بمثابة پیروان قاطع دفاع از داعیه فلسطینی شان بررسی میشوند. مبین این امر برنامه سیاسی آن است که طرح آن در کنفرانس حزبی قبل از انتخابات

کادری تصویب گردید- متن نهایی آن بعداً تنظیم میگردد. هیچ یک از مطالبات اساسی بخاطر پایان بخشیدن به استبداد ملی در فلسطین از جانب اسرائیل تنقیض نگردیده و حتی بدون صراحت باقی نمانده است:

عدم توافق با اسرائیل (بحیث دولت مردم یهود)

عدم توافق با سرزمین فلسطینی ها در لبنان و یا اردن

پایان بخشیدن به ایجاد مناطق رهاپشی و " یهودی ساختن " بیت المقدس

پایان دادن به محاصره غزه

آزاد ساختن بیش از ۱۰ هزار زندانی فلسطینی که بخاطر مقاومت در زندان بسر میبرند

حق ادامه همه شیوه های مقاومت (بشمول مقاومت نظامی)

برگشت گام به گام اسرائیل به سرحدات سال ۱۹۶۷

برنامه الفتح در پهلوی همه مسایل، رشد و تحقق شیوه های مقاومت را در بخش های غیرنظامی تبلیغ می نماید. برنامه همچنان معضلات انباشته شده مذاکرات نا مؤفق با اسرائیل را مورد بررسی قرار داده و در پی دریافت راه های جدید حل معضله چون (ایجاد یک دولت واحد دموکراتیک سراسری و فاقد تبعیض نژادی) است. اینکه آیا ! و چگونه این برنامه تطبیق میگردد، آینده گواه آن خواهد بود. زیرا مطالبات اساسی کنفرانس مطابقت با تقاضا های کنفرانس تونس در سال ۱۹۸۹ دارد که در گذشته سد راه محمود عباس نگردید، تا مقاومت را در صف اخیر قرار دهد و راه حل را در مذاکرات با اسرائیل سراغ بیند. و این درست موقفی است که به خواست آنانیکه به پول ها و "رفاه" دروغین غرب دل بسته اند و یا اینکه بخاطر عدم کارآیی مشهود در سال های اخیر به باد انتقاد حزبی خود و جناح مخالف در میان مردم فلسطین قرار گرفته اند، میباشد.

مطلب دیگری که باعث یکی از تضاد های اساسی می‌گردد و کنفرانس را نگران ساخت عبارت است از: مناسبات با سازمان سیاسی رقیب - حماس - که در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۰۶ واضحاً برنده شد و بعداً در سال ۲۰۰۷ در نوار غزه الفتح را سلب قدرت کرد. شکست های الفتح به عقیدهٔ عدّهٔ کثیری از ناظران، بدون شک برپایهٔ رشوه، اقارب پرستی و عدم قابلیت کافی ادارهٔ الفتح متبازل گردید. از آن به بعد حماس محبوبیت بیشتری در میان فلسطینی های منطقهٔ غربی اردن و بیت المقدس کسب نموده است.

حتی قبل از برگزاری کنفرانس الفتح، معضلات با حماس فضای کنفرانس را تحت شعاع خویش قرار داده بود. ادارهٔ حماس در غزه برای تقریباً ۴۰۰ نماینده اجازهٔ رفتن به محل کنفرانس را نداد. حماس مطالبه می نمود که بایست در قدم اول ۹۰۰ تن از افراد حماس که در منطقهٔ غربی اردن از جانب الفتح و ادارهٔ خود مختار فلسطینی ها به زندان افکنده شده اند، رها گردند. بخاطر همین معضله و دریافت راه حل آن، کنفرانس چندین روز به تعویق افتاد. نماینده گان بطور منفرد از راه تونل به مصر و از آنجا با عبور از اردن به بیت المقدس سفر کردند. بالاخره انتخابات و شرکت در کنفرانس بطور کمکی بوسیلهٔ برقراری تماس تیلیفون موبایل، سازماندهی شد.

در جریان کنفرانس از جانب محمود عباس و تعدادی از بیانیه دهنده گان طوریکه ناظرین میگویند، حماس به مثابهٔ دشمن با اسرائیل در یک صف قرار داده شد. عباس از "قدرت های دلچکی" و یکی از رهبران سابق بریگارد الاقصی، ذکر یا زبیدی در یک بیانیه ای که با صف آراییی های بپا خاسته همراهی می شد، بتاریخ ۰۶/۰۸ (روز پنجشنبه) در کنفرانس مشخص ساخت که وحدت با غزه در صورت ضرورت بایست حتی از طریق قدرت نمایی و زورگویی بدست آورده شود. این مطلب مطابقت با برنامهٔ سیاسی الفتح دارد. اما در همه حال تعدادی از بیانیه دهنده گان کنفرانس مطالبهٔ مذاکرات در بارهٔ وحدت با حماس را تحت نظارت کشور مصر کردند، ولی هیچگونه اعترافی نه در مورد شرایط و خطوط اساسی و نه در مورد همسویی و گام های عملی آن پیشکش کردند. بجای آن، برنامه در مجموع روی آن بحث می نماید که چه باید کرد، هر گاهی مذاکرات نتایج خوبی به خواست حماس، بدست ندهد.

تا حدودی هم کم ارزش جلوه دادن اتحاد ریشوی با حماس را میتوان در یک همه
پرسی دیگری از آژانس (معاً) در میان نماینده گان سراغ کرد. طبق آن فقط ۶۰ درصد
نماینده گان، وحدت ملی میان الفتح و حماس را با اهمیت و قابل پیگیری میدانند.
روزنه های چندان خوبی برای مذاکرات بعدی الفتح و اداره خود مختار فلسطینی ها با
حماس در قاهره به تاریخ ۲۵ آگست، غرض ایجاد یک جبهه واقعا ملی - دو نیروی پر
اهمیت فلسطینی ها - به نظر نمیرسد.

30.08.2009

www.ayenda.org